

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

faar tilsvarende Mængder af Foderkorn til samme Pris. Det vilde ogsaa være uheldigt at gøre dette nu midt i Høstaaret. Hvis man skal ind paa noget saadant, maa det sikkert overvejes i Sommer, om det vil være rigtigt at gaa den Vej til næste Aar. Hvis man foretog en direkte Ombytning, vilde man ogsaa komme til at begaa Uret, og vi vilde faa et forfærdeligt Spektakel med de Landmænd, som har afleveret rettidigt, og som maaske har givet 50 Øre eller en Krone mere — eller derover.

Dernæst maa man sikkert ogsaa huske paa, at hvis vi skulde foretage noget saadant, vilde Administrationen blive meget dyr. Penge skal der jo betales for at bringe Priserne ned — det skal der i begge Tilfælde, enten man løser Spørgsmaalet ved Ombytning eller ved Statstilskud —, men selve Administrationen ved Ombytning vilde sikkert blive meget vanskeligere og meget dyrere, og det samme Formaal kan jo saa nogenlunde opnaas ved en Nedsættelse af Kornpriserne. Det er det, vi har gjort f. Eks. ved Udigningsloven, der blev gennemført i Efteraaret. Der gennemførtes da en Ordning, saaledes at Prisen paa det Korn, der kommer ind udefra, blev nedsat med 2 Kr. pr. 100 kg. Jeg mener, at dette Spørgsmaal maa fortsat løses paa den Maade, som det blev løst i Efteraaret, og er det nødvendigt at gaa længere med Tilskud, maa man overveje det og søge gennemført en Ordning til 1. Februar, der løser Spørgsmaalet saa godt, som det er muligt. Dermed er ikke sagt, at man ikke maaske til næste Aar skal gøre Forsøg paa at finde en Ordning, der er bedre og mere forsvarlig og mere praktisk. Men i Henseende til Administrationen tror jeg ikke, der kan findes nogen billigere Ordning end denne. Tværtimod, man maa regne med, at skal man have en anden Ordning, bliver Administrationen betydeligt kostbarere.

Det ærede Medlem omtalte dernæst et andet Spørgsmaal, som ogsaa er brændende i Øjeblikket, nemlig Spørgsmaalet angaaende Opfodringsforbudet for Hvede. Med Hensyn til Rugen er det jo saadan, at vi har ikke saa megen Rug dyrket her i Landet, at der kan fodres noget nævneværdigt op af den; derimod er det indlysende, at hvis man regner med en Hvede-

høst, der er lige saa stor, som den plejer at være — og ifølge Statistisk Departements Opgørelse fra i Efteraaret er der betydelige Mængder af Hvede —, kan der fortsat frigives til Opfodring; der er jo allerede frigivet betydelige Mængder, nemlig 10 pCt. for samtlige Ejendomme.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen spurgte, om man ikke maaske kunde faa en Ordning, hvorved man først sikrede sig det nødvendige Brødkorn og saa bagefter frigav Resten. Ja, en saadan Ordning kunde have ladet sig gennemføre i Efteraaret. Det er det, man har gennemført paa Bornholm. Rent frivilligt har Landmænd, Købmænd, Møllere og Bagere derovre gennemført en saadan Ordning, at de har sikret det nødvendige Brødkorn, saaledes at Resten kunde frigives til Opfodring og til Handel, Salg, hvis de vil, til de Priser, som er fastsat. Men en saadan Ordning vilde det, som sagt, være meget vanskeligt at gennemføre nu midt i Høstaaret. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at vi maa fortsætte, som vi for nogen Tid siden er begyndt, og frigive, efterhaanden som der kommer saa meget ind udefra, at det skønnes forsvarligt. Der er nu foretaget en Tælling ude hos Landmændene, som formodentlig vil give til Resultat, at der kan frigives yderligere 30 000 à 40 000 t, og det er min Hensigt at foreslaa en saadan Frigivelse i Løbet af denne Uge. Jeg har underhaanden forespurgt Landbrugsraadet og Husmandsforeningerne, om de kan tiltræde en saadan Ordning, og det er da min Mening, hvis de kan tiltræde den, at stille Forslag derom i Det erhvervsøkonomiske Raad.

De Tællinger, der er foretaget ude hos Landmændene, viser, at der skulde være betydeligt mindre i Behold end ifølge Statistisk Departements Opgørelse i Efteraaret. Jeg vil ikke paa nogen Maade mistænkeliggøre de Opgivelser, der er fremkommet ved Tællingerne, selv om Resultatet ligger betydeligt under Statistisk Departements Opgørelse — det skyldes sikkert Forsigtighedshensyn, Ønsket om ikke at komme til at hæfte for mere, end man har. Men dersom det viser sig, at disse Opgivelser er meget forsigtige, vil det sige, at der efterhaanden vil komme mere og mere Hvede frem, og i saa Fald kan der naturligvis frigives endnu mere senere.